

Vorige week waren de verkiezingen voor de Tweede Kamer der Staten Generaal, onze hoogste democratische machtsorgaan. Ik wilde deze verkiezingen eens op een andere manier beleven dan enkel naar een stembureau gaan en binnen twee minuten weer buiten staan na aan mijn kiesrecht te hebben voldaan. Mijn schoondochter had zich enkele jaren geleden als stembureaulid aangemeld en heeft daar leuke en interessante verhalen over verteld. Dit triggerde mij om te kijken of ik zoiets deze keer ook zou kunnen doen, de beleving anders ervaren. Nu is aanmelden alleen niet voldoende. Om stembureaulid te kunnen worden moet je een korte, in dit geval digitale, cursus volgen en een klein examen afleggen dat met een goed resultaat moet worden afgesloten. Lukt dit, dan ontvang je een heus certificaat als bewijs.

Helaas, bij mij verliep een en ander niet zo soepel. Niet het studeren voor de cursus of het afleggen van het examen, maar eer de weg daar naar toe. Men kreeg het maar niet voor elkaar om mij de benodigde links en documenten toe te zenden. Het heeft enkele weken en menig telefoontje gekost voor het eindelijk zo ver was. Ik had het bijkans bijna opgegeven en gezegd dat men mij maar van de lijst moest halen, maar als donderslag bij heldere hemel: zie daar, ineens had ik de mail die mij verder bracht en mocht ik aan de slag als stembureau-gastheer, wat zoveel inhield dat ik stemmers mocht verwelkomen, oproepen hun handen te desinfecteren en te vragen of men geen klachten had die verband hielden met het coronavirus. Maar... als team hadden we het onder elkaar heel gezellig en dat is ook wat waard.

Het eigenlijke werk begon pas na sluiting van het stembureau toen alle stemmen moesten worden gesorteerd en geteld. Er bleek geen vaststaande procedure te zijn en de stemmen van de tellers kakelden dooreen (en nee: ik deed daar niet aan mee). De een had nog een beter idee dan de ander. Het goed moeten plannen kwam mede voort aan het gebrek aan ruimte en het zeer grote formaat van de stembiljetten. Uiteindelijk zijn we maar begonnen de nummers van partijen op een blad te schrijven, deze op de grond te deponeren en de biljetten erbij te leggen. Iedereen rende door elkaar en in deze coronatijd is iedere luchtverplaatsing (in verband met de aerosolen) vragen om moeilijkheden. Ik ben toen maar begonnen om de biljetten open te vouwen en als ik een stapel had aan een medeteller te vragen deze op de desbetreffende plaats te leggen. Anderen namen dat over en kijk, het gevolg was minder geloop en een beetje rust in de tent. Toen alle stemmen op partij lagen, moest deze worden geteld en doorgegeven aan de voorzitter wat weer de nodige verwarring gaf, want wie moest dat nu voor welke partij doen? Vaak heb ik, als snelle, creatieve denker een oplossing in de aanbieding, maar ik heb me ingehouden, vanuit de gedachte dat het mijn taak niet was. Ik heb me wel echt moeten inhouden, want ik hou als HSP graag van perfectionisme en accuraatheid. Uiteindelijk werden de uitslagen niet op volgorde van partij van de stemlijst weergegeven, maar op de plaats waar die toevallig in de ruimte lagen. Grappig, als er een fout in de telling zit (verschil tussen aantal stempassen en aantal uitgebrachte stemmen) kan het spel van voren af aan beginnen. En inderdaad... een verschil van 2, dus opnieuw beginnen.

Na de telling op partij startte de telling op persoon. Bij de kleinere partijen is die klus zo geklaard maar bij de grotere betekent meer kandidaten ook meer sores. Ook hier geen plan de campagne. Ik heb dus een stapel genomen en mijn eigen plan getrokken: de nummers 1 en 2 op de lijst halen veel stemmen en die legde ik op een stapel en de rest op een derde. Op deze manier was ik eigenlijk heel snel klaar, waarna ik een andere partij kon nemen. Hoe de anderen het gedaan hebben weet ik niet, maar in een mum van tijd had ik veel stapels weggewerkt. Gaf een lekker gevoel. Daarna moest dit weer één voor één worden doorgegeven en gecontroleerd of aantallen op afzonderlijke kandidaten

klopten met het totaal aantal van de partij. Ik bedacht dat het handig zou zijn om op één A4-tje per partij een overzicht te maken en dit op de stapels stembiljetten te leggen (stembiljetten tevens dubbelvouwen wat weer veel ruimte scheelt). Dit idee werd vlug overgenomen door anderen. Soms hoef je dus niets uit- of te overleggen om een voorbeeld van good practice te geven.

Uiteindelijk moesten alle aantallen weer richting voorzitter (voor de derde keer dus) die het op een document, beter gezegd: in een heel boekwerk, moest noteren en doorbellen. Ik had de stapel van de derde partij voor me en wachtte rustig mijn beurt af. Gaandeweg ontstond de situatie dat ik met de voorzitter samenwerkte om de getallen goed op papier te krijgen en anderen de juiste stapels voor me klaar legden. Automatisch en dat was goed om te merken. Opeens waren we een geolied team geworden, waar ieder zijn ei kwijt kon. Teamrollen Belbin op en top.

Les uit deze dag:

Ondanks alle onzekerheden, het nieuwe, heb ik me niet laten overprikken, dan wel mij overprikkelend gevoeld. Steeds heb ik de ruimte van het eigene opgezocht, gevonden en ernaar gehandeld. Winst voor mezelf. Zeker weten dat ik een volgende keer weer van de partij zal zijn.

Website: <http://www.groeienenbloeien.nl/HSP-Blogs-Roland/>

reacties: info@groeienbloeien.nl